

32001L0077

DIRECTIVA PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI 2001/77/CE

din 27 septembrie 2001

privind promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile pe piața internă a electricității

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Europene, în special art. 175 alin. (1),

având în vedere propunerea Comisiei¹,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social²,

având în vedere avizul Comitetului Regiunilor³,

hotărând în conformitate cu procedura prevăzută în art. 251 din Tratat⁴,

întrucât:

- (1) Potențialul de exploatare a surselor de energie regenerabile este utilizat în prezent sub capacitate în Comunitate. Comunitatea recunoaște necesitatea promovării surselor de energie regenerabile ca o măsură prioritară, deoarece exploatarea lor contribuie la protecția mediului și la dezvoltarea durabilă. În plus, aceasta poate duce la crearea unor locuri de muncă pe plan local, poate avea un impact pozitiv asupra coeziunii sociale, poate contribui la siguranța aprovizionării și poate accelera atingerea obiectivelor de la Kyoto. Este, în consecință, necesar să se asigure exploatarea mai bună a acestui potențial în cadrul pieței interne a electricității.
- (2) Promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile este o prioritate comunitară importantă, după cum s-a subliniat în Cartea Albă privind sursele de energie regenerabile (denumită în continuare „Cartea Albă”) din motive de securitate și diversificare a aprovizionării cu energie, de protecție a mediului și de coeziune socială și economică. Aceasta a fost confirmată de Consiliu în Rezoluția sa din 8 iunie 1998 privind sursele de energie regenerabile⁵ și de Parlamentul European în rezoluția sa privind Cartea albă⁶.
- (3) Intensificarea utilizării electricității produse din surse de energie regenerabile constituie o componentă importantă a pachetului de măsuri necesare pentru respectarea Protocolului de la

---

¹ JO C 311 E, 31.10.2000, p. 320 și JO C 154 E, 29.05.2001, p. 89.

² JO C 367, 20.12.2000, p. 5.

³ JO C 22, 24.01.2001, p. 27.

⁴ Avizul Parlamentului European din 16 noiembrie 2000 (JO C 223, 8.08.2001, p. 294), Poziția comună a Consiliului din 23 martie 2001 (JO C 142, 15.05.2001, p. 5) și Decizia Parlamentului European din 4 iulie 2001 (încă nepublicată în Jurnalul Oficial). Decizia Consiliului din 7 septembrie 2001.

⁵ JO C 198, 24.06.1998, p. 1.

⁶ JO C 210, 6.07.1998, p. 215.

Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice și a oricărui pachet de măsuri destinat respectării angajamentelor ulterioare.

- (4) Consiliul, în concluziile sale din 11 mai 1999, și Parlamentul European, în Rezoluția sa din 17 iunie 1998 privind electricitatea produsă din surse de energie regenerabile¹, au invitat Comisia să prezinte o propunere concretă pentru un cadru comunitar privind accesul electricității produse din surse de energie regenerabile la piața internă. În plus, Parlamentul European, în Rezoluția sa din 30 martie 2000 privind electricitatea produsă din surse de energie regenerabile și piața internă a electricității², a subliniat că obiectivele de energie regenerabilă, obligatorii și ambițioase la nivel național, sunt esențiale pentru obținerea de rezultate și pentru atingerea obiectivelor comunitare.
- (5) Pentru a se asigura pe termen mediu o pătrundere mai ridicată pe piață a electricității produse din surse de energie regenerabile, toate statele membre trebuie să stabilească obiective orientative naționale pentru consumul electricității produse din surse regenerabile.
- (6) Aceste obiective orientative naționale trebuie să fie compatibile cu orice angajamente naționale luate în cadrul angajamentelor privind schimbările climatice acceptate de Comunitate în baza Protocolului de la Kyoto.
- (7) Comisia trebuie să evalueze în ce măsură statele membre au înregistrat progrese în atingerea obiectivelor orientative naționale ale acestora și în ce măsură obiectivele orientative naționale sunt compatibile cu obiectivul orientativ global de 12% din consumul intern brut de energie în 2010, luând în considerare faptul că obiectivul orientativ de 12% prevăzut în Cartea Albă pentru ansamblul Comunității în 2010 oferă o indicație utilă pentru intensificarea eforturilor atât la nivelul Comunității, cât și al statelor membre, ținând cont de necesitatea de a reflecta variațiile de la un stat membru la altul. Dacă este necesar pentru atingerea obiectivelor, Comisia trebuie să prezinte propuneri Parlamentului European și Consiliului care pot include obiective obligatorii.
- (8) Când utilizează deșeurile ca sursă de energie, statele membre trebuie să respecte legislația comunitară în vigoare privind gestionarea deșeurilor. Aplicarea prezentei directive nu aduce atingere definițiilor prevăzute în anexele II A și II B la Directiva Consiliului 75/442/CEE din 15 iulie 1975 privind deșeurile³. Sprijinul pentru sursele de energie regenerabile trebuie să fie compatibil cu celelalte obiective comunitare, în special în ceea ce privește ierarhia în tratamentul deșeurilor. În consecință, incinerarea deșeurilor urbane netriate nu trebuie promovată în baza viitorului regim privind sursele de energie regenerabile, dacă o asemenea promovare ar submina ierarhia menționată anterior.
- (9) Definiția biomasei utilizată în prezenta directivă nu aduce atingere utilizării unei definiții diferite în legislațiile naționale, pentru alte scopuri decât cele prevăzute în prezenta directivă.
- (10) În temeiul prezentei directive, statele membre nu au obligația de a recunoaște achiziția unei garanții de origine din alte state membre sau achiziția corespunzătoare de electricitate ca o

---

¹ JO C 210, 06.07.1998, p. 143.

² JO C 378, 29.12.2000, p. 89.

³ JO L 194, 25.07.1975, p. 39. Directivă modificată ultima dată de Decizia Comisiei 96/350/CE (JO L 135, 06.06.1996, p. 32).

contribuție la îndeplinirea unui contingent național obligatoriu. Totuși, pentru a facilita comerțul cu electricitate produsă din surse de energie regenerabile și pentru a mări transparența alegerii pe care consumatorii trebuie să o facă între electricitatea produsă din surse de energie neregenerabile și electricitatea produsă din surse de energie regenerabile, este necesară garanția de origine a acestei energii electrice. Regimurile prevăzute pentru garanția de origine nu dau naștere, prin natura lor, dreptului de a beneficia de mecanismele naționale de sprijin instituite în diferite state membre. Este important ca toate formele de electricitate produsă din surse de energie regenerabile să fie acoperite de astfel de garanții de origine.

- (11) Este important să se facă o distincție clară între garanțiile de origine și certificatele verzi de schimb.
- (12) Necesitatea unui sprijin public în favoarea surselor de energie regenerabile este recunoscută în liniile directoare comunitare pentru ajutoarele de stat în favoarea protecției mediului¹, care, între altele, țin cont de necesitatea de a internaliza costurile externe de producere a electricității. Totuși, dispozițiile Tratatului, în special art. 87 și 88, vor continua să se aplice acestui sprijin public.
- (13) Trebuie stabilit un cadru legislativ pentru piața surselor de energie regenerabile.
- (14) Statele membre aplică diferite mecanisme de sprijin pentru sursele de energie regenerabile la nivel național, inclusiv certificate verzi, sprijin pentru investiții, scutiri sau reduceri de taxe, rambursări de taxe și regimuri de susținere directă a prețurilor. Un mijloc important de atingere a obiectivului prezentei directive este garantarea funcționării adecvate a acestor mecanisme, până la punerea în funcțiune a unui cadru comunitar, în scopul de a păstra încrederea investitorilor.
- (15) Este, totuși, prematură stabilirea unui cadru la nivel comunitar cu privire la regimurile de sprijin, având în vedere experiența limitată a regimurilor naționale și cota prezentă relativ scăzută de electricitate produsă din surse de energie regenerabile, al cărei preț este susținut în Comunitate.
- (16) Totuși, după o perioadă de tranziție suficientă, este necesară adaptarea regimurilor de sprijin la principiile pieței interne a electricității în dezvoltare. În consecință, Comisia trebuie să urmărească evoluția situației și să prezinte un raport privind experiența dobândită din aplicarea regimurilor naționale. Dacă este necesar, pe baza concluziilor acestui raport, Comisia trebuie să facă o propunere de cadru comunitar pentru programele de sprijin pentru energia electrică produsă din sursele de energie regenerabile. Această propunere trebuie să contribuie la atingerea obiectivelor orientative naționale, să fie compatibilă cu principiile pieței interne a electricității și să țină cont de caracteristicile diferitelor surse de energie regenerabile, precum și ale diferitelor tehnologii și diferențe geografice. De asemenea, trebuie să promoveze utilizarea surselor de energie regenerabile în mod eficient și să fie simplă și, în același timp, cât se poate de eficientă, în special în privința costului, și să includă perioade de tranziție suficiente, cu o durată de cel puțin șapte ani, să mențină încrederea investitorilor și să evite costurile eșuate. Acest cadru ar permite ca electricitatea produsă din surse de energie regenerabile să devină competitivă în raport cu electricitatea

---

¹ JO C 37, 03.02.2001, p. 3.

produsă din surse de energie neregenerabile și să limiteze costurile pentru consumatori, reducând în același timp, pe termen mediu, necesitatea sprijinului public.

- (17) Creșterea pătrunderii pe piață a electricității produse din surse de energie neregenerabile va duce la economii semnificative, reducând astfel costurile.
- (18) Este important să se utilizeze puterea forțelor pieței și piața internă și ca electricitatea produsă din surse de energie regenerabile să devină un produs competitiv și atractiv pentru cetățenii europeni.
- (19) Când se favorizează dezvoltarea unei piețe pentru surse de energie regenerabile, este necesar să se țină cont de impactul pozitiv asupra posibilităților de dezvoltare regionale și locale, asupra posibilităților de export, asupra coeziunii sociale și încadrării în muncă, în special în privința întreprinderilor mici și mijlocii, precum și asupra producătorilor de electricitate independenți.
- (20) Trebuie luată în considerare structura specifică a sectorului surselor de energie regenerabile, în special când se revizuiesc procedurile administrative de acordare a autorizației de construire pentru instalațiile care produc electricitate din surse de energie regenerabile.
- (21) În anumite circumstanțe, nu este posibil să se asigure integral transportul și distribuția electricității produse din surse de energie regenerabile fără să se afecteze fiabilitatea și siguranța rețelei și garanțiile, în acest context, pot include, în consecință, compensații financiare.
- (22) Costurile conectării unor noi producători de electricitate care utilizează surse de energie regenerabile trebuie să fie obiective, transparente și nediscriminatorii și trebuie să se țină cont în mod corespunzător de avantajele pe care le aduc rețelei producătorii integrați.
- (23) Deoarece obiectivele generale ale acțiunii propuse nu pot fi atinse în mod satisfăcător de statele membre și pot, în consecință, având în vedere dimensiunile și efectele acțiunii, să fie atinse mai bine la nivel comunitar, Comunitatea poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității prevăzut în art. 5 din Tratat. Punerea în aplicare detaliată a acestora trebuie totuși încredințată statelor membre, permițând astfel fiecărui stat membru să aleagă regimul care corespunde cel mai bine situației sale specifice. În conformitate cu principiul proporționalității, enunțat în articolul menționat, prezenta directivă nu depășește ceea ce este necesar pentru atingerea acestor obiective,

ADOPTĂ PREZENTA DIRECTIVĂ:

Articolul 1

Obiectul

Obiectul prezentei directive este de a promova creșterea contribuției surselor de energie regenerabile la producția de electricitate pe piața internă de electricitate și de a pune bazele unui viitor cadru comunitar în acest domeniu.

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentei directive, se aplică următoarele definiții:

(a) „surse de energie regenerabile” reprezintă surse de energie regenerabile non-fosile (eoliană, solară, geotermală, a valurilor, maremotrice și hidroelectrică, biomasă, gaz de fermentare a deșeurilor, gaz al instalațiilor de epurare a apelor uzate și biogaz);

(b) „biomasă” reprezintă fracțiunea biodegradabilă a produselor, deșeurilor și reziduurilor din agricultură (inclusiv substanțe vegetale și animale), silvicultură și industriile conexe, precum și fracțiunea biodegradabilă a deșeurilor industriale și municipale.

(c) „electricitate produsă din surse de energie regenerabile” reprezintă electricitatea produsă de instalații care utilizează numai surse de energie regenerabile, precum și proporția de electricitate produsă din surse de energie regenerabile în instalațiile hibride care utilizează și surse de energie convențională, incluzând energia regenerabilă utilizată pentru alimentarea sistemelor de stocare, cu excepția electricității produse pornind de la aceste sisteme;

(d) „consum de electricitate” reprezintă producția națională de electricitate, inclusiv autoproducția, plus importurile, minus exporturile (consumul național brut de energie electrică).

În plus, se aplică definițiile din Directiva Parlamentului European și a Consiliului 96/92/CE din 19 decembrie 1996 privind regulile comune pentru piața internă a electricității ¹.

Articolul 3

Obiective orientative naționale

1. Statele membre iau măsurile corespunzătoare pentru a încuraja un consum mai ridicat de electricitate produsă din surse de energie regenerabile în conformitate cu obiectivele orientative naționale prevăzute în alin. (2). Aceste măsuri trebuie să fie proporționale cu obiectivul care trebuie atins.

2. Până la 27 octombrie 2002 cel târziu și în continuare o dată la cinci ani, statele membre adoptă și publică un raport care stabilește, pentru următorii zece ani, obiectivele orientative naționale pentru consumul viitor de electricitate produsă din surse de energie regenerabile, sub forma unui procentaj din consumul de electricitate. De asemenea, raportul descrie măsurile adoptate sau preconizate, la nivel național, pentru atingerea acestor obiective orientative naționale. Pentru stabilirea acestor obiective până în anul 2010, statele membre:

- țin cont de valorile de referință din anexă;
- se asigură că obiectivele sunt compatibile cu orice angajamente naționale acceptate în contextul angajamentelor privind schimbările climatice acceptate de Comunitate în conformitate cu Protocolul de la Kyoto la Convenția-cadru a Națiunilor Unite privind schimbările climatice.

---

¹ JO L 27, 30.01.1997, p. 20.

3. Statele membre publică, pentru prima dată până la 27 octombrie 2003 cel târziu și apoi o dată la doi ani, un raport care include o analiză a atingerii obiectivelor orientative naționale, ținând cont, în special, de factorii climatici care ar putea să afecteze atingerea acestor obiective și care indică în ce măsură acțiunile luate sunt compatibile cu angajamentul național privind schimbările climatice.

4. În baza rapoartelor statelor membre prevăzute în alin. (2) și (3), Comisia evaluează în ce măsură:

- statele membre au făcut progrese spre atingerea obiectivelor orientative naționale;
- obiectivele orientative naționale sunt compatibile cu obiectivul orientativ global de 12% din consumul național brut de energie până în 2010, în special cu cota orientativă de 22,1% din electricitatea produsă din surse de energie regenerabile în consumul comunitar total de electricitate până în 2010.

Comisia își publică concluziile într-un raport, pentru prima dată cel târziu la 27 octombrie 2004 și apoi o dată la doi ani. Acest raport este însoțit, după caz, de propuneri adresate Parlamentului European și Consiliului.

Dacă raportul prevăzut în al doilea paragraf concluzionează că obiectivele orientative naționale riscă să fie incompatibile, din motive nejustificate și/sau care nu se bazează pe noile dovezi științifice, aceste propuneri se referă la obiective naționale, inclusiv posibile obiective obligatorii, într-o formă corespunzătoare.

Articolul 4

Regimuri de sprijin

1. Fără a aduce atingere art. 87 și 88 din Tratat, Comisia evaluează aplicarea mecanismelor utilizate în statele membre conform cărora un producător de electricitate beneficiază, în baza reglementărilor emise de autoritățile publice, de un sprijin direct sau indirect și care ar putea avea ca efect limitarea schimburilor, ținând cont că acestea contribuie la obiectivele prevăzute în art. 6 și 174 din Tratat.

2. Comisia prezintă, până la 27 octombrie 2005 cel târziu, un raport bine documentat privind experiența câștigată cu privire la aplicarea și coexistența diferitelor mecanisme prevăzute în alin. (1). Raportul evaluează succesul, inclusiv raportul costuri-beneficii, sistemelor de sprijin prevăzute în alin. (1) în ceea ce privește promovarea consumului de energie electrică produsă din surse de energie regenerabile în conformitate cu obiectivele orientative naționale prevăzute în art. 3 alin. (2). Dacă este necesar, acest raport este însoțit de o propunere de cadru comunitar pentru programele de sprijin pentru energia electrică produsă din surse de energie regenerabile.

Orice cadru propus trebuie:

- (a) să contribuie la atingerea obiectivelor orientative naționale;
- (b) să fie compatibilă cu principiile pieței interne a energiei electrice;

- (c) să țină cont de caracteristicile diferitelor surse de energie regenerabile, precum și de diferitele tehnologii și de diferențele geografice;
- (d) să promoveze utilizarea surselor de energie regenerabile în mod efectiv, să fie simplă și, în același timp, cât se poate de eficientă, în special în ceea ce privește costurile;
- (e) să prevadă perioade de tranziție suficiente pentru regimurile naționale de sprijin de cel puțin șapte ani și să păstreze încrederea investitorilor.

Articolul 5

Garanția de origine a electricității produse din surse de energie regenerabile

1. Statele membre se asigură, până la 27 octombrie 2003 cel târziu, că originea electricității produse din surse de energie regenerabile poate fi garantată ca atare în sensul prezentei directive, în conformitate cu criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii stabilite de fiecare stat membru. Statele membre se asigură că este emisă o garanție de origine în acest sens ca răspuns la o cerere.
2. Statele membre pot desemna unul sau mai multe organisme competente, independente de activitățile de producție și distribuție, care să supravegheze emiterea acestor garanții de origine.
3. O garanție de origine:
  - menționează sursa de energie din care a fost produsă energia electrică, specificând datele și locul producerii și, în cazul instalațiilor hidroelectrice, indicând capacitatea;
  - permite producătorilor de electricitate din surse de energie regenerabile să demonstreze că electricitatea pe care o vând este produsă din surse de energie regenerabile, în sensul prezentei directive.
4. Aceste garanții de origine, emise în conformitate cu alin. (2), sunt recunoscute reciproc de statele membre, exclusiv ca dovadă a elementelor prevăzute în alin. (3). Orice refuz de recunoaștere a garanției de origine ca dovadă, în special din motive ce țin de prevenirea fraudelor, trebuie să se bazeze pe criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii. În cazul unui refuz de a recunoaște o garanție de origine, Comisia poate obliga partea care refuză să o recunoască, în special ținând cont de criteriile obiective, transparente și nediscriminatorii pe care se bazează această recunoaștere.
5. Statele membre sau organismele competente pun în funcțiune mecanisme corespunzătoare pentru a asigura că garanțiile de origine sunt precise și fiabile și descriu în raportul prevăzut în art. 3 alin (3) măsurile luate pentru a se asigura fiabilitatea sistemului de garantare.
6. După consultarea statelor membre, Comisia examinează, în raportul prevăzut în art. 8, forma și metodele pe care le pot utiliza statele membre pentru a garanta că electricitatea este produsă din surse de energie regenerabile. Dacă este necesar, Comisia propune Parlamentului European și Consiliului adoptarea unor reguli comune în această privință.

Articolul 6

Proceduri administrative

1. Statele membre sau organismele competente desemnate de statele membre evaluează cadrul legislativ și de reglementare existent în privința procedurilor de autorizare sau a altor proceduri prevăzute în art. 4 din Directiva 96/92/CE, aplicabile instalațiilor de producere a electricității din surse de energie regenerabile, în vederea:

- reducerii barierelor de reglementare și a altor bariere în calea creșterii producerii de electricitate din surse de energie regenerabile;
- simplificării și accelerării procedurilor la un nivel administrativ corespunzător și
- asigurării faptului că regulile sunt obiective, transparente și nediscriminatorii și țin cont în întregime de particularitățile diverselor tehnologii care utilizează surse de energie regenerabile;

2. Statele membre publică, până la 27 octombrie 2003 cel târziu, un raport privind evaluarea prevăzută în alin. (1), indicând, dacă este cazul, măsurile luate. Scopul acestui raport este de a oferi, dacă acest lucru este adecvat în contextul legislației naționale, o sinteză a situației existente, în special în ceea ce privește:

- coordonarea între diferitele organisme administrative în privința termenelor limită, a primirii și examinării cererilor de autorizare;
- redactarea unor posibile linii directoare pentru activitățile prevăzute în alin. (1) și fezabilitatea unei proceduri de planificare rapide pentru producătorii de electricitate din surse de energie regenerabile și
- desemnarea autorităților care să acționeze ca mediatori în disputele între autoritățile responsabile pentru emiterea autorizațiilor și solicitanții de autorizații.

3. În raportul prevăzut în art. 8 și pe baza rapoartelor statelor membre prevăzute în alin. (2) din prezentul articol, Comisia evaluează cele mai bune practici pentru atingerea obiectivelor prevăzute în alin. (1).

Articolul 7

Aspecte privind rețeaua

1. Fără a aduce atingere menținerii fiabilității și securității rețelei, statele membre iau măsurile necesare pentru a se asigura că operatorii sistemelor de transport și de distribuție prezente pe teritoriul lor garantează transportul și distribuția electricității produse din surse de energie regenerabile. Aceștia pot, de asemenea, să prevadă un acces prioritar la rețeaua de electricitate produsă din surse de energie regenerabile. În privința distribuției electricității produse de instalațiile de producție, operatorii sistemelor de transport acordă prioritate instalațiilor care utilizează surse de energie regenerabile, în măsura în care funcționarea sistemului electric național permite acest lucru.

2. Statele membre pun în funcțiune un cadru juridic sau impun operatorilor sistemelor de transport și de distribuție să definească și să își publice regulile standardizate privind suportarea costurilor adaptărilor tehnice, cum ar fi conectările la rețea și consolidările rețelei, care sunt necesare pentru a-i integra pe noii producători care alimentează rețeaua interconectată cu electricitate produsă din surse de energie regenerabile.

Aceste reguli se bazează pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, care țin cont, în special, de toate costurile și beneficiile legate cu conectarea acestor producători la rețea. Regulile pot prevedea diferite tipuri de conectare.

3. Dacă este cazul, statele membre pot solicita operatorilor sistemelor de transport și de distribuție să suporte, în întregime sau parțial, costurile prevăzute în alin. (2).

4. Operatorii sistemelor de transport și de distribuție sunt obligați să ofere o estimare cuprinzătoare și detaliată a costurilor legate de conectarea oricărui nou producător care dorește să se conecteze. Statele membre pot permite producătorilor de electricitate din surse de energie regenerabile care doresc să se conecteze la rețea să lanseze o licitație pentru lucrările de conectare.

5. Statele membre pun în funcțiune un cadru juridic sau impun operatorilor sistemelor de transport și de distribuție să definească și să își publice regulile standardizate privind partajarea costurilor instalațiilor din sistem, cum ar fi conectările la rețea și consolidările rețelei, între toți producătorii care beneficiază de acestea.

Partajarea se aplică prin intermediul unui mecanism bazat pe criterii obiective, transparente și nediscriminatorii, ținând cont de beneficiile rezultate din conectările producătorilor care au fost conectați inițial și ulterior, precum și ale operatorilor sistemelor de transport și de distribuție.

6. Statele membre se asigură că impunerea taxelor de transport și distribuție nu fac nici o discriminare în defavoarea electricității produse din surse de energie regenerabile, inclusiv în special a electricității din surse de energie regenerabile produsă în regiuni periferice, cum ar fi regiunile insulare și regiunile cu o densitate scăzută a populației.

Dacă este cazul, statele membre pun în funcțiune un cadru juridic sau impun operatorilor sistemelor de transport și de distribuție să se asigure că taxele impuse pentru transportul și distribuția energiei electrice din centrale ce utilizează surse de energie regenerabile reflectă reduceri ale costurilor realizabile prin conectarea instalației la rețea. Aceste reduceri ale costurilor pot proveni din utilizarea directă a rețelei de joasă tensiune.

7. Statele membre iau, de asemenea, în considerare, în raportul prevăzut în art. 6 alin. (2), măsurile care trebuie luate pentru a facilita accesul la rețea al electricității produse din surse de energie regenerabile. Acest raport examinează, între altele, fezabilitatea introducerii contorizării bidirecționale.

Articolul 8

Raportul de sinteză

În baza rapoartelor statelor membre, în conformitate cu art. 3 alin. (3) și art. 6 alin. (2), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului, până la 31 decembrie 2005 cel târziu și ulterior la fiecare cinci ani, un raport sumar privind punerea în aplicare a prezentei directive.

Acest raport:

- ia în considerare progresele realizate în reflectarea costurilor externe ale electricității produse din surse de energie neregenerabile și impactul sprijinului public acordat producției de energie;
- ține cont, în special, de posibilitatea ca statele membre să atingă obiectivele orientative naționale stabilite în art. 3 alin. (2), obiectivul orientativ global prevăzut în art. 3 alin. (4) și de existența discriminării între diferite surse de energie.

Dacă este cazul, Comisia prezintă, împreună cu raportul, propuneri suplimentare adresate Parlamentului European și Consiliului.

Articolul 9

Transpunerea

Statele membre pun în aplicare dispozițiile legale, de reglementare și administrative necesare aducerii la îndeplinire a prezentei directive până la 27 octombrie 2003 cel târziu. Statele membre informează imediat Comisia cu privire la aceasta.

Când statele membre adoptă aceste măsuri, ele conțin o trimitere la prezenta directivă sau sunt însoțite de o asemenea trimitere în momentul publicării lor oficiale. Statele membre stabilesc modalitatea de efectuare a acestei trimiteri.

Articolul 10

Intrarea în vigoare

Prezenta directivă intră în vigoare în ziua publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene*.

Articolul 11

Destinatari

Prezenta directivă se adresează statelor membre.

Adoptată la Bruxelles, 27 septembrie 2001.

Pentru Parlamentul European
Președintele
N. FONTAINE

Pentru Consiliu
Președintele
C. PICQUÉ

ANEXĂ

Valori de referință pentru obiectivele orientative naționale ale statelor membre cu privire la contribuția electricității produse din surse de energie regenerabile la consumul brut de electricitate în 2010 (*)

Prezenta anexă oferă valori de referință pentru stabilirea obiectivelor orientative naționale cu privire la electricitatea produsă din surse de energie regenerabile („SER-E”), prevăzute în art. 3 alin. (2):

	SER-E TWh 1997 (**)	SER-E % 1997 (***)	SER-E 2010 (***)
Belgia	0,86	1,1	6,0
Danemarca	3,21	8,7	29,0
Germania	24,91	4,5	12,5
Grecia	3,94	8,6	20,1
Spania	37,15	19,9	29,4
Franța	66,00	15,0	21,0
Irlanda	0,84	3,6	13,2
Italia	46,46	16,0	25,0 ⁽¹⁾
Luxemburg	0,14	2,1	5,7 ⁽²⁾
Olanda	3,45	3,5	9,0
Austria	39,05	70,0	78,1 ⁽³⁾
Portugalia	14,30	38,5	39,0 ⁽⁴⁾
Finlanda	19,03	24,7	31,5 ⁽⁵⁾
Suedia	72,03	49,1	60,0 ⁽⁶⁾
Regatul Unit	7,04	1,7	10,0
Comunitate	338,41	13,9%	22% (****)

(*) La luarea în considerare a valorilor de referință stabilite în prezenta anexă, statele membre pornesc de la ipoteza necesară că liniile directe privind ajutoarele de stat pentru protecția mediului permit existența unor regimuri naționale de sprijin pentru promovarea electricității produse din surse de energie regenerabile.

(**) Datele se referă la producția internă de SER-E în 1997.

(***) Contribuțiile procentuale ale SER-E în 1997 și 2010 se calculează pornind de la producția internă de SER-E împărțită la consumul intern brut de electricitate. În cazul comerțului intern cu SER-E (cu certificare recunoscută sau origine înregistrată), calcularea acestor procentaje va influența datele pentru 2010 pe stat membru, dar nu și totalul comunitar.

(****) Cifră rotunjită din cauza valorilor de referință de mai sus

⁽¹⁾ Italia declară că 22% ar fi o cifră realistă, în baza ipotezei că în 2010 consumul intern brut de electricitate va fi de 340 TWh. La luarea în considerare a valorilor de referință stabilite în prezenta anexă, Italia a presupus că producția internă brută de energie electrică din surse de energie regenerabile va ajunge până la 76 TWh în 2010. Această cifră include contribuția fracțiunii nebiodegradabile din deșeurile municipale și industriale utilizate în conformitate cu legislația comunitară privind gestionarea deșeurilor.

În această privință, capacitatea de a atinge obiectivul orientativ prevăzut în prezenta anexă depinde, între altele, de nivelul efectiv al cererii interne de electricitate în 2010.

⁽²⁾ Ținând cont de valorile de referință orientative care figurează în prezenta anexă, *Luxemburg* consideră că obiectivul stabilit pentru 2010 poate fi atins numai dacă:

- consumul total de electricitate în 2010 nu îl depășește pe cel din 1997;
- producerea de electricitate din energie eoliană poate fi înmulțită cu un factor egal cu 15;
- producerea de electricitate din biogaz poate fi înmulțită cu un factor egal cu 208;
- producerea de electricitate la singura instalație de incinerare a deșeurilor municipale din Luxemburg, care reprezenta în 1997 jumătate din electricitatea produsă din surse de energie regenerabile, poate fi luată în considerare în întregime;
- producerea de electricitate fotovoltaică poate fi mărită la 80 GWh și
- în măsura în care punctele de mai sus pot fi atinse din punct de vedere tehnic în timpul disponibil.

În absența resurselor naturale, este exclusă o creștere suplimentară a electricității produse de centrale hidroelectrice.

(³) *Austria* declară că 78,1% ar fi o cifră realistă, în baza ipotezei că în 2010 consumul intern brut de electricitate va fi de 56,1 TWh. Datorită faptului că producția de electricitate din surse regenerabile depinde foarte mult de energia hidroelectrică și, în consecință, de precipitațiile anuale, cifrele pentru 1997 și 2010 trebuie calculate în baza unui model pe termen lung bazat pe condițiile hidrologice și climatice.

(⁴) *Portugalia*, luând în considerare valorile de referință stabilite în prezenta anexă, declară că, pentru a menține cota de energie electrică produsă din surse regenerabile din 1997 ca un obiectiv orientativ pentru 2010, s-a presupus că:

- va fi posibil să se continue planul național de electricitate, care prevede construirea unei noi centrale hidroelectrice cu o putere mai mare de 10 MW;

- alte capacități de producție pe bază de energii regenerabile, posibile numai prin ajutoare financiare de stat, vor crește într-un ritm anual de opt ori mai ridicat decât cel înregistrat anterior.

Aceste ipoteze implică faptul că noile capacități de producere a electricității din surse regenerabile, cu excepția centralelor hidroelectrice mari, vor crește într-un ritm de două ori mai ridicat decât ritmul de creștere al consumului intern brut de electricitate.

(⁵) În planul *finlandez* de acțiune pentru sursele de energie regenerabile, obiectivele sunt stabilite pentru volumul surselor de energie regenerabile utilizate în 2010. Aceste obiective au fost stabilite în baza unor studii aprofundate. Planul de acțiune finlandez a fost aprobat de guvern în octombrie 1999.

Conform planului de acțiune finlandez, cota de electricitate produsă din surse de energie regenerabile se va ridica la 31 % până în 2010. Acest obiectiv orientativ este foarte ambițios și realizarea sa ar necesita măsuri importante de promovare în Finlanda.

(⁶) Având în vedere valorile de referință care figurează în prezenta anexă, *Suedia* menționează că posibilitatea atingerii obiectivului depinde foarte mult de factorii climatici care afectează puternic nivelul producției hidroelectrice, în special variațiile pluviometrice, perioadele în care cad ploi în cursul anului și aflusul de apă. Electricitatea produsă în centralele hidroelectrice poate varia substanțial. În anii foarte secetoși, producția se poate ridica la 51 TWh, în timp ce în anii ploioși se poate ridica la 78 TWh. Astfel, cifra pentru 1997 trebuie calculată în cadrul unui model pe termen lung bazat pe date științifice privind schimbările hidrologice și climatice.

Utilizarea statisticilor privind aflusul de apă, acoperind o perioadă de timp de 30 până la 60 de ani, este o metodă aplicată în general în țările cu cote importante de producție hidroelectrică. Astfel, conform abordării suedeze și pe baza condițiilor pluviometrice observate în perioada 1950-1999, corectând diferențele în capacitatea de producție hidroelectrică totală și privind aflusul total de apă de la un an la altul, producția hidroelectrică medie se ridică la 64 TWh, ceea ce corespunde unui procent de 46% pentru 1997; în acest context, *Suedia* consideră procentul de 52% ca fiind o cifră mai realistă pentru 2010.

În plus, capacitatea Suediei de a atinge obiectivul este limitată de faptul că restul râurilor neexploatate sunt protejate prin lege.

Mai mult, capacitatea Suediei de a atinge obiectivul depinde foarte mult de:

- extinderea centralelor electrice de termoficare (CET) în funcție de densitatea populației, cererea de încălzire și dezvoltarea tehnologiei, în special pentru gazeificarea leșiei negre și

- autorizarea amplasării de instalații de energie eoliană în conformitate cu legislația națională, acceptarea de către populație, dezvoltarea tehnologiei și extinderea rețelelor.
